

Pendim

Pendimi biblik nuk përbën një ndryshim të qëndrimit të nxitura nga ndërgjegjes njerëzore. Integron një jetë përpara njerëzve, thotë një tjetër aspekt i jetës së krishterë, nuk pendimi promovuar nga ungjillit. Pendimi i vërtetë, thotë një ndryshim në dizajn (metanoia), dmth, një ndryshim në të menduarit se si njeriu arrin shpëtimin e Perëndisë.

Pendim

“Dhe nuk mendoj për veten tuaj, Duke thënë: Ne kemi Abrahamin për atë ...” (Mt 3: 9)

Për të arritur shpëtim në Krishtin ishte i nevojshëm një ndryshim i madh (radikal) në rrugën e saj të të menduarit, ky ndryshim ishte kur ju të dëgjuar mesazhin e ungjillit dhe të besonin në Krishtin. Ungjilli është një lajm i mirë që prodhon një transformim radikal në mënyrën se si ne e kuptojnë shpëtimin. Ky ndryshim radikal në Duke menduar se ungjilli poshtë njeriu i cili ishte pa Perëndisë është quajtur në Bibël e Pendimit. Pendimi është ndryshim në dizajn, koncept, për mënyrën se si njeriu arrin shpëtimin e Perëndisë.

Shumë skribët dhe farisenjtë, për pagëzimin e Gjon Pagëzori, por edhe pasi u pagëzua, ende duke deklaruar se ata ishin bij të Perëndisë, duke qenë bij të Abrahamit. Gjon Pagëzori vërejtur përmes çfarë deklaruar se ata kishin një pendim të singertë **“Dhe mendoj se nuk them vetëm ne kemi Abrahamin për Atë”** (Mt 3: 9). Ajo ishte e nevojshme për të skribëve dhe e farisenjve pendoheni e keqkuptimet e tyre rreth asaj se si për të shpëtuar, që është, si një fëmijë i Perëndisë. Gjon Pagëzori është i theksuar, për edhe gurët Perëndia mund të bëjë bij të Abrahamit, që është, për të bërë (krijuar) fëmijët

në veten e Tij.

Çfarë është konceptimi juaj i shpëtimit? A ju vjen keq ndonjëherë faktin? Ju po japin fruta të denja pendimi?

Për ju të përgjigjem dhe kontrolloini që ju kanë arritur në pendim të sinqertë, vini re në vijim:

1. Të gjithë njerëzit janë penduar për diçka që ata bënë gabim gjatë jetës së tij. Pendohemi për gabimet e tyre, qëndrimet, vendimet, etj Por a është ky lloj i pendimit dhënien e Shpëtimit?
2. Një person i cili ka jetuar një jetë të shthurur e krimi, imoralitet dhe gënjeshtër, por në të pendoheni të gabimeve (qëndrimeve) dhe shkon të jetojë në një manastir, arriti në pendim të vërtetë?
3. Një qytetar i përkushtuar për të jetuar një jetë të rregullt në shoqëri, fetar, dhe për të kryer një akt të paligjshëm ose të gabuar, dhe të ndjehen trishtim të thellë për aktin e tij, arriti në pendimin e vërtetë?

A Jo! A nuk janë këto lloje të keqardhje se të përshkruara më lart që Gjoni e rekomanduar! Ky pendim promovuar nga ndërgjegjes njerëzore është ajo që Bibla e quan pendimin nga veprat e vdekura.

Pendimi biblik nuk përbën një ndryshim të qëndrimit të nxitura nga ndërgjegjes njerëzore. Jeta e integritetit para burrave thotë një aspekt tjetër të jetës së krishterë.

Pendimi i vërtetë, thotë një ndryshim në dizajn, dmth, në të menduarit rreth asaj se si për të arritur shpëtimin e Perëndisë.

Në fakt farisenjtë dhe skribët nuk ishte e mjaftueshme për të supozojmë se ata ishin bij të Perëndisë, Duke qenë pasardhës të Abrahamit “Dhe nuk mendoj për veten tuaj, Duke thënë: Ne kemi Abrahamin për atë” Mateu 3: 9 Për Rinj sundimtari Rich nuk ishte e mjaftueshme për të përmbushur ligjin ose të bëjë

diçka për shpëtim “Mësues të Mirë, çfarë e mirë duhet të bëj që të kem jetë të përjetshme?” (Matthew 19: 16). Nikodemi nuk ishte e mjaftueshme për të jetë një gjyqtar, master, farisenjtë, çifut, etj “Nuk ishte një njeri i farisenjve me emrin Nikodem, një krer i Judenjve” (Gjoni 3: 1).

Pjetri, Duke folur e pendimit, u bëri thirrje hebrenjve të ndryshojnë të menduarit e tyre dhe pikëpamje në lidhje me Krishtin i cili kryqëzuar. Vetëm pas hebrenjtë besojnë në Krishtin si Zot do penduar faktin (Veprat e Apostujve 2:38).

Vini re se Gjon Pagëzori nuk e qortoi farisenjtë dhe skribët rreth gabimet që kishin kryer. Para, duhet të pendohen sepse, që është, për shkak të afërsisë së Mbretërisë së Perëndisë, që është Krishti në mesin e njerëzve “Pendohuni, sepse ajo është mbretëria e qiejve” (Mt 3: 1 -2).

Misioni i Gjon Pagëzorit ishte kjo: për të përgatitur udhën e Zotit, që është, të shpallur për njerëzit, që ata të nevojshme për të braktisur konceptin e tyre se si të jetë i shpëtuar, dhe të pranuar Krishtin.

Në një rast Jezusi e qortoi disa dishepuj të cilët nuk kishin pendim të vërtetë. Vini re se këto dishepujt besonin në Krishtin, por ata besonin se ata ishin të ruajtur nga të qenit pasardhës të Abrahamit. Ata nuk kishin pasur një pendim të sinqertë, që kur ata ishin bashkangjitur ende në konceptin e vjetër të si për të arritur shpëtimin e Perëndisë.

“Jezusi u tha Judenjve që besuan në të, Në qoftë se qëndroni në fjalën time, jeni me dishepujt e mi e dinë të vërtetën dhe e vërteta do t’ju vendosura Ata thanë.. Ne jemi pasardhës të Abrahamit dhe s’kemi qenë kurrë skllevër të askujt” (Gjoni 8: 11 -34).

Këto çifutët nuk ishin penduar. Ata ishin pasuesit e thjeshta të Krishtit, për shkak të bukës, mrekulli, i një mbreti, etj Por, kur të pandehurit që për të qenë dishepuj të vërtetë kishte për të dini të vërtetën, që është, lënë injorancën e

mëkatit (pendimi), tregoi se si ishte konceptimi i tyre i shpëtimit; patën besim te mendjemadhësia e tyre, se ata ishin pasardhës të Abrahamit.

Pasuesit e Krishtit (të Judenjve që besuan në të;) ishin në të njëjtën gjendje e skribëve dhe e farisenjve që ishin Pagëzimi i Gjon Pagëzorit; kanë pasur besim se shpëtimi erdhi nga brezi (trashëgimtarëve) të Ibrahimit (Mt 3: 9) të krahasuar me (Gjoni 08:33).

Pra, nëse ju besohet në Krishtin si tuaj të një dhe vetëm shpëtimtar, dhe la konceptimin e vjetër se ajo ishte sakrificat e nevojshme, lutjet, dënimet, origjina, bamirësia, feja, etj, për t'u shpëtuar, ju keni arritur në pendim të vërtetë. A keni penduar për fakt, ka pasur një ndryshim i mendjes vjen nga dija ungjillin që liruar nga injoranca e mëkatit.

Sepse ju janë penduar me të vërtetë tani që të pretendoj emrin e Krishtit si të vetmin shpëtimtar, ju po japin frytet denjë e pendimit, që është, frytin e buzëve që shfaqin Krishtin si Zot (Veprat 4:12; Heb 13:15).

Një gabim në pendim lind nga keqinterpretim të ajetit: **"Sillni, fryte të denja pendimi"** (Gjoni 3: 8), kur nxjerr përfundim se 'fryte të denja pendimi "i referohet sjelljes njerëzore. Vini re se fruti që Gjon Pagëzori tha thotë se çfarë njeriu pretendon se si një arrin shpëtimin, që nga atëherë ai vjen në prezumimin e farisenjve dhe të skribëve.

Pse çfarë një pretendon (fruta) dëshmi nëse ajo penduar apo jo? Për shkak se sjellja është diçka e jashtme, që nuk ka dëshmi se çfarë është në zemrën e njeriut. Vini re se profetë të rremë ardhur i maskuar si dhenve (sjellje), por përbrenda janë ujqër grabitqarë, dhe vetëm nga frytet e tyre (të cilat shfaqin) mund të përmbushur ato (Mt 7:15 -16).

Pyetje dhe përgjigje:

1) Cili është mendimi e skribëve dhe e farisenjve se si për të arritur shpëtimin? (Mt 3: 9)

1. Ata mendonin se ishte e mjaftueshme për të jetë një pasardhës i Abrahamit (birit në mish) për të arritur në birësinë hyjnore.

2) Emri katër shembuj të 'pendim' që nuk ka promovuar shpëtim:

1. Pendohuni një luftë me burrin e saj; pendohen të sillen keq në shkollë; pendohen nuk bëni një vendim të rëndësishëm në jetën; pendohen për Duke lënë jashtë ndihmon dikë.

3) Çfarë është pendimi për shpëtim?

1. braktisin konceptet e vjetra se si për të arritur shpëtimin dhe të pranojnë doktrinën e Krishtit.

4) Cili njeri i pasur i ri mendonte që ishte e nevojshme për të shpëtuar?

1. A disa 'mirë' për të Perëndisë.

5) Çfarë këshille i Pjetrit për hebrenjtë që e kanë gozhduar Zotin Jezus?

1. Pendohuni, apo braktisin konceptet lidhje me anëtarësimin në mish e Abrahamit dhe të ligjit të Moisiut, dhe të pagëzohen në emër të Jezusit (Veprat e Apostujve 2:38).

6) Çfarë këshille do Gjon Pagëzori u dha për të skribëve dhe e farisenjve për të shpëtuar?

1. A nuk mendoni se them vetëm, ne kemi një Abrahamit, atit. Pendohuni, ose të braktisin këtë koncept!

7) Si besimtar i vërtetë prodhon denjë për fruta pendimi?

Duke e deklaruar Jezusin si Zot të jetës tuaj sipas së
vërtetës që gjendet në Bibël